

[Socialministeren]

ses, og derfor er det vigtigt, at vi også finder nogle andre løsningsmodeller, som er gode for børnene, og som kan tilpasses de behov, der måtte være i de lokale områder.

Det har været nævnt, at modulordningerne måske ikke i tilstrækkelig grad kan løse problemet med ventelisterne. Rundt om i kommunerne har man tilrettelagt modulordninger, der gør det muligt at lade børnene afløse hinanden, hvorved man kan få flere børn ind i pasningsordningerne. Det forudsætter selvfølgelig også en nedsat betaling for forældrene. Derved får familierne bedre mulighed for at vælge, om de vil gå ned i arbejdstid, hvis de herved har mulighed for at få en besparelse. Vi kan se ud af de undersøgelsesresultater, der foreligger, at man siger, man mangler tid, så hvis man har mulighed for også at få en anden betaling, vil det blive hilst meget velkommen af familierne.

Fru Hanne Thanning Jacobsen spurgte, hvad man tænkte på med utraditionelle dagforanstaltninger. Uden at jeg vil dykke helt ned i essensen af alle de muligheder, der kan være, kan jeg sige, at det kunne jo være dagforanstaltninger, der gav børnene nogle oplevelser, f. eks. en tilværelse på landet, der ville være anderledes end den, de havde, hvis de kom fra byen. Det kunne sandelig også være virksomhedsbørnehaver, men det kunne måske også være noget meget væsentligt, nemlig at børnene kom til at opleve deres forældres arbejdsplads. Det har jo været sådan i mange år, at familiernes tilværelse er blevet hugget i stykker, fordi man ikke har kunnet følge hinanden i hverdagen. En sådan ordning ville kunne give en meget større helhed i familiens tilværelse og pludselig gøre børnene til en vigtig del af den.

Fru Bente Juncker gjorde opmærksom på, at det var svært at få de rigtige tal, når det drejede sig om ventelister. Det er rigtigt, og det skyldes, at kommunerne skriver ventelisterne på forskellige måder. Man tror således, at den venteliste, man har, er realistisk, men når man så pludselig giver nogle andre tilbud, opdager man, at man må langt ned i rækken, inden man finder nogen, der vil tage imod tilbudet, fordi det viser sig, at mange bare har skrevet sig på for en sikkerheds skyld. Derfor er det, som jeg nævnte i min indledning, et område, hvor det er svært at give det præcise tal.

Jeg synes, det var en spændende idé, fru Bente Juncker omtalte, nemlig at man skulle kunne

spare arbejdstid op i sine unge år, hvor man ikke havde børn, der skulle passes, og bruge den, når man fik børnene og gerne ville have tid til at passe dem. Det ville være at gøre tingene mere fleksible, og jeg synes i hvert fald, tanken er spændende.

Fra flere sider er der stillet forslag om en puljeordning, der kunne bruges til alternative forsøg og andre måder at gøre tingene på. Lad mig svare under ét her, at også dette jo kunne indgå i de videre forhandlinger om børnepakken.

Fru Marianne Jelled spurgte, om der var mulighed for at få nogle erfaringer fra de kommuner, der har nedbragt ventelisten, og oplysning om, hvilke initiativer de har taget for at opnå det. Det synes jeg da var en god idé. Både indenrigsministeren og jeg vil gerne være med til at indhente oplysninger fra de kommuner, der har nedbragt ventelisterne, om, hvordan de har gjort det. Men jeg synes, vi ved samme lejlighed skulle indhente oplysninger fra de kommuner, der har lange ventelister, om, hvorfor de har det. Det kunne jo være, at man kunne lære noget af hinanden deraf.

Men man kan jo da begynde med at se på, hvordan de tretten kommuner, som er nævnt i idékataloget, har løst ventelisteproblematikken. Jeg synes, det har været meget spændende læsning, fordi det viser, at det godt kan lade sig gøre at løse problemet.

Dette er også et svar til hr. Kofod-Svendsen, der også efterlyste noget materiale.

Hr. Kofod-Svendsen foreslog også, at man sendte nogle signaler ud til arbejdsmarkedet om, at de skulle indrette deres arbejdstider mere fleksibelt.

Til sidst skal jeg blot sige, at jeg har været glad for at lytte til debatten, fordi jeg synes, der har været mange spændende tanker fremme under den. Jeg synes, det lover godt for den videre udvikling på børnepasningsområdet, hvor vi jo virkelig nu ser en meget bred vifte af gode tiltag for vore børn.

Jytte Andersen (S):

Socialdemokratiet rejste denne debat for at komme et stykke vej i løsningen af det presserende problem, der består i, at vi har alt for lange ventelister. Det er vores opfattelse, at ventelisterne skal væk, og at det skal foregå ordentligt og pædagogisk forsvarligt.